

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 6:

Forespørgsel til indenrigsministeren [om indsatsen for at nedbringe antallet af kriminelle asylansøgere].

Af John Vinther (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 5/10 2000).

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 2: Forslag til børnelov.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 4/10 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 3: Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love. (Ændringer som følge af børneloven m.v.).

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 4/10 2000).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Lovforslagene, vi her har til forhandling, er jo en ren genfremsættelse fra sidste folketingsamling.

Vi havde simpelt hen behov for tid, og det havde vi, fordi det er nogle meget fundamentale problemer, vi beskæftiger os med, når vi taler om splittede parforhold og ikke mindst de problemer, som det giver for de berørte børn.

Vi har bl.a. i Retsudvalget undervejs her i sommer været en tur i Norge for også at se lidt på den måde, de løser deres problemer på.

Det kan godt en gang imellem føles, som om det her er noget, der har en meget stor volumen. Det er det ikke. Det er faktisk under 5 pct. af de sager, vi ser, som rent faktisk bliver til større

problemer. Men der er ingen tvivl: For de berørte og ikke mindst for børnene er det store problemer, vi her taler om.

Jeg synes, det er væsentligt, vi klart får tilkendegivet, at vi ikke gennem lovgivning er i stand til at gøre alle folk lykkelige. Hvis det var så enkelt, så havde vi nok for længe gjort det. Hvad kan vi så? Vi kan forsøge gennem lovgivningen at sikre, at børnene i den sammenhæng her uanset situationen bedst muligt sikres.

Vi kan også forsøge at sikre, at vi bedst muligt tager højde for at følge med, så lovgivningen afspejler de forandringer, der er i samfundet. Alt kan gå i stykker, alt kan forsvinde, men netop forældre/børn-forholdet er der, og det er der altid. Forpligtelsen er der altid, selv om man til tider kan undre sig over, at folk kan tage så let på det ansvar, som de gør.

Vores opgave er derfor hele tiden at sikre, at børnenes ve og vel bliver fastholdt, vi kan sige: børnenes rettigheder bliver fastholdt.

Der er en række gode principper i de lovforslag, som vi her har til behandling. Vi er enige i det grundlæggende princip om, at gifte og ugifte forældre skal ligestilles ved fastslåelse af faderskab, at ethvert barn hermed så vidt muligt både skal have en far og en mor, og at behandlingen af faderskabsager skal være smidig og borgervenlig.

Vi er i dag i en situation, hvor ca. halvdelen af alle børn fødes i papirløse samlivsforhold. Derfor er det oplagt at skabe denne her ligestilling mellem gifte og ugifte forældre.

Dermed får vi altså også afskaffet et noget forældet udtryk om ægte børn og uægte børn, men bedst af alt gives muligheden for, at parterne på en ukompliceret måde kan få registreret faderskabet i forbindelse med fødslen, altså får fælles forældremyndighed og derved en fælleserklæring om, at de sammen er parate til at varetage omsorgen og ansvaret for barnet.

Men så nemt er det jo ikke i alle de her sammenhænge. Vi bliver ofte konfronteret med sager, hvor børn efterlyser muligheden for at kende deres rødder. Det er et meget menneskeligt og forståeligt ønske, som her bliver hjulpet bedre på vej med den foreslåede skærpede pligt for moderen til at oplyse, hvem der er eller eventuelt kan være barnets far.

Vi er enige i, at sanktionerne ikke skal skærpes, men er også enige i, at rådgivning og vejledning, motivation til frivilligt at give de her oplysninger er godt at få skærpet. Et barn må have mulighed for at kende sine rødder.